

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 9.4.2010
KOM(2010)132 lopullinen

2010/0073 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU),

Euroopan ympäristötilinpidosta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT) käsitteet ovat monikäyttöisiä: EKT:n käsitteet hyväksytään lukuisissa eri käyttötarkoituksissa, mutta joidenkin käyttötarkoitusten osalta niitä on täydennettävä. Joihinkin erityisiin tietotarpeisiin, esimerkiksi analysoitaessa ympäristön ja talouden välistä vuorovaikutusta, on parasta laatia erilliset satelliittitilit.

Eurooppa-neuvosto kehotti kesäkuussa 2006 antamissaan päätelmissä Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpidon käsittämään kestävä kehityksen tärkeimmät näkökohdat. Kansantalouden tilinpitoa on tämän vuoksi täydennettävä ympäristötilinpidolla, josta saatavat tiedot ovat täysin yhtenäisiä.

Tällä ehdotuksella on tarkoitus varmistaa seuraavien kolmen tavoitteen saavuttaminen:

- Toteutetaan ne ajatukset, jotka esitetään tulevan tarkistetun EKT:n satelliittitilejä käsittelevän uuden luvun ympäristötilinpitoa koskevassa osassa.
- Asetetaan tilasto-ohjelmakomitean marraskuussa 2008 hyväksymän ympäristötilinpitoa koskevan tarkistetun eurooppalaisen strategian (ESEA 2008) pohjalta etusijalle keskeisten tilien säännöllinen tuottaminen.
- Varmistetaan, että kansalliset tilastolaitokset jatkavat ja mahdollisesti laajentavat ympäristötilinpitoa koskevaa työtään päätavoitteena yhdenmukaistettujen, ajantasaisten ja riittävän laadukkaiden tietojen tuottaminen.

Näin autetaan varmistamaan, että kansalliset tilastolaitokset saavat käyttöönsä riittävät resurssit ympäristötilinpidon kehittämiseksi.

1.2. Yleinen tausta

Ympäristöasioiden ja kestävä kehityksen poliittinen painoarvo nousi Amsterdamin sopimuksen myötä, minkä ansiosta on voitu keskittyä ympäristö- ja talouspoliittisen päätöksenteon integrointiin ja ympäristönäkökohtien nivomiseen osaksi muuta politiikkaa. EU:n tasolla ympäristötilinpidon kannalta keskeisiin poliittisiin aloitteisiin kuuluvat kuudes ympäristöä koskeva toimintaohjelma, kestävä kehitys koskeva EU:n strategia sekä Cardiffin prosessiin liittyvät erilaiset alakohtaiset poliittiset aloitteet. Keskeisiin aloihin lukeutuvat ilmastonmuutos, kestävät liikennejärjestelmät, luonto ja biologinen monimuotoisuus, terveys ja ympäristö, luonnonvarojen käyttö ja jätehuolto sekä kestävä kehityksen kansainvälinen ulottuvuus. Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuvan edistymisen seurantaan suunniteltujen rakenneindikaattorien lisäksi on otettu käyttöön ympäristöindikaattoreita.

Niin kauan kuin perustilastoissa on puutteita, ympäristötilinpidon avulla voidaan luoda puitteet ja estimointimenettelyt puuttuvia tietoja varten, esimerkiksi muiden kuin tilastolähteiden pohjalta.

Käyttäjät korostavat ympäristötilinpidon analysointia ja soveltamista mallintamisessa ja ennusteissa/katsauksissa, mistä voi olla hyötyä niin politiikkaa koskevien ehdotusten valmistelussa kuin politiikan toteuttamisesta ja sen vaikutuksista raportoinnissa. Esimerkkeinä voidaan mainita veropolitiikan suunnittelu esimerkiksi ilmastomuutoksen ja energian käytön osalta ja kansainvälisestä kaupasta päästöihin ja luonnonvarojen käyttöön johtuvien vaikutusten arviointi.

Käyttäjien tarpeet saattavat vaihdella jonkin verran maasta toiseen sen mukaan, mitä luonnonvaroja ja ympäristöresursseja tai erityisiä poliittisia painopisteitä maalla on, mutta ympäristötilinpidon keskeiset osat ovat samanlaiset: valikoituja luonnonvaroja koskevat tilit, ilmapäästö- ja energiatilit, materiaalivirtatilit sekä ympäristömenot, -toimet ja -verot.

1.3. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Euroopan komissio määritteli vuonna 1994 ekologisen ympäristötalouden tilinpidon puitteiden kehittämisen päätoimintalinjat kansantalouden tilinpidon satelliittitilien pohjalta.¹ Eurostat on sittemmin yhteistyössä jäsenvaltioiden tilastovirastojen kanssa ja ympäristöasioiden pääosaston rahallisella tuella avustanut Euroopan maita tietojen keruussa joidenkin pilottitutkimusten avulla.

Eurostatille raportoidaan ympäristötilinpitoa koskevia tietoja usealla tapaa. Osa raportoinnista on pakollista:

- Toimialat keräävät joitakin tietoja ympäristönsuojelumenoista yritystoiminnan rakennetilastoista annetun asetuksen² nojalla.
- Eurostatille toimitetaan EKT-95:tä koskevan asetuksen³ puitteissa tietoja kansantalouden tilinpidosta (esimerkiksi tarjonta- ja käyttötaulukot, panos-tuotostaulukot, julkisen sektorin tehtäväluokitus ja verotilastot).

Kansallisissa tilastolaitoksissa kootut ympäristötilinpitotiedot toimitetaan herrasmiessopimuksella Eurostatille säännöllisesti (vuosittain tai joka toinen vuosi) seuraavasti:

- Eurostatin ja OECD:n yhteinen kyselylomake (ympäristönsuojelumienot ja -tulot)
- erillinen kyselylomake kansantalouden materiaalivirtatilinpidosta
- erillinen kyselylomake ilmapäästötilinpidosta
- erillinen kyselylomake ympäristöveroista toimialoittain.

¹ KOM(94) 670 Directions for the EU on Environmental indicators and Greened National Accounting – Integration of Environmental and Economic Information Systems (Euroopan unionin suuntaviivat ympäristöindikaattoreiden ja ekologisen ympäristötalouden tilinpidon osalta – ympäristö- ja taloustietojärjestelmien integroiminen).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 295/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, yritystoiminnan rakennetilastoista (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 13).

³ Neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitäjärjestelmästä yhteisössä (EYVL L 310, 5.11.1996, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston 11 päivänä joulukuuta 2007 yhteisön tilasto-ohjelmasta vuosiksi 2008–2012 tekemässä päätöksessä N:o 1578/2007/EY viitataan selkeästi siihen, että ympäristöalalla tarvitaan korkealuokkaisia tilastoja ja tilejä. Vuosiksi 2008–2012 suunniteltujen tärkeimpien aloitteiden⁴ yhteydessä todetaan lisäksi, että olisi ”tarpeen mukaan kehitettävä oikeusperustoja sellaisia ympäristötiedon keruun keskeisiä alueita varten, jotka eivät kuulu nykyisten säädösten soveltamisalaan”.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklaan on kirjattu tavoitteeksi Euroopan kestävä kehitys, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintavakaus, täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen.

Kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa⁵ vahvistettiin, että ympäristön tilasta ja ympäristömuutoksen tärkeimmistä suuntauksista, paineista ja sitä ohjaavista tekijöistä tarvitaan luotettavaa tietoa, jotta voidaan kehittää tehokasta politiikkaa ja panna se täytäntöön sekä lisätä kansalaisten toimintamahdollisuuksia yleisesti.

Käsillä oleva ehdotus on komission prioriteettien mukainen.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Ehdotuksesta on keskusteltu Euroopan tilastojärjestelmään kuuluvien tiedontuottajien ja komission yksiköiden (ympäristöasioiden pääosasto, Yhteinen tutkimuskeskus, Euroopan ympäristökeskus) kanssa, siitä on järjestetty kirjallisia kuulemisia ja sitä on käsitelty asiaan liittyvissä työryhmissä ja erityisryhmissä sekä ympäristötilastoja ja -tilinpitoa käsittelevien johtajien kokouksissa.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Ehdotus on intressitahojen tiiviiden neuvotteluiden tulosta.

2.2. Asiantuntijatiedon käyttö

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Eurostatin materiaali virtatilinpitoa käsittelevän erityisryhmän ja ympäristötilinpitoa ja ympäristömenoja koskevia tilastoja käsittelevien työryhmien kokouksiin sekä ympäristötilastoja ja -tilinpitoa käsittelevään johtajien kokoukseen (DIMESA) osallistuneet jäsenvaltioiden ja komission (ympäristöasioiden pääosasto, Yhteinen tutkimuskeskus, Euroopan ympäristökeskus) edustajat olivat kaikki asiantuntijoita, jotka tuntevat nykyisen

⁴ EUVL L 344, 28.12.2007, s. 15.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1).

lainsäädännön, kansalliset ympäristötilien ja -tilastojen keruu- ja laadintajärjestelmät sekä ympäristötilinpidon kehittämisen uudet suuntauksat.

Käytetty menettely

Asiantuntijat antoivat panoksensa erityisryhmän, työryhmien ja DIMESA:n kokouksiin ja kirjallisiin kuulemisiin valmisteluprosessin aikana.

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Asiantuntijat tulivat lähinnä kansallisista tilastolaitoksista, ympäristöministeriöistä ja -virastoista sekä ympäristöasioiden pääosastosta, Yhteisestä tutkimuskeskuksesta ja Euroopan ympäristökeskuksesta.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Suhtautuminen oli erittäin myönteistä ja kannustavaa. Mahdollisesti vakavista riskeistä, joihin liittyisi peruuttamattomia seurauksia, ei mainittu.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen

Erityisryhmän, työryhmien ja DIMESA:n kokousten valmisteluasiakirjat ja pöytäkirjat ovat saatavilla CIRCA-sivustolla.

2.3. Vaikutusten arviointi

Vaihtoehtoja on kaksi:

- Vaihtoehto 1: Jatketaan herrasmiessopimuksen turvin kuten tähänkin asti.
- Vaihtoehto 2: Vahvistetaan oikeusperusta ympäristötilinpitoa koskevan tiedonkeruun tukemiseksi.

2.3.1. Vaihtoehto 1: Jatketaan herrasmiessopimuksen turvin kuten tähänkin asti.

Kansalaisiin ja kotitalouksiin kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Suoria vaikutuksia tai seurauksia ei ole odotettavissa. Epäsuora vaikutus johtuu siitä, että päättäjät joutuvat edelleen käyttämään hajanaisia ja epätäydellisiä tietoja, joiden vuoksi heidän työskentelynsä on epäyhtenäistä eikä heillä ole koordinoitusti saatavilla tietoa taloudesta ja yhteiskunnasta.

Yrityksiin kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Suoria vaikutuksia tai seurauksia ei ole odotettavissa. Epäsuora vaikutus johtuu siitä, että päättäjät joutuvat edelleen käyttämään hajanaisia ja epätäydellisiä tietoja päätöstensä pohjana.

Jäsenvaltioihin kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Nykytilanteessa, joka perustuu herrasmiessopimukseen ilman mitään oikeusperustaa, parhaimmassakin tapauksessa tietojen laatu ja saatavuus säilyisi nykyisellä tasolla, joka ei ole suinkaan ihanteellinen. Vielä todennäköisempää on, että tietojen saatavuus heikkenee.

Komissiolle vuonna 2007 laaditun Euroopan ympäristötilinpidon tilaa käsitelleen tutkimuksen (Environmental Accounts in Europe – State of play of recent work) yhteydessä useat maat tekivät selväksi, että niiden painopisteenä on keskittyä lähestulkoon yksinomaisesti lakisääteiseen raportointiin ja että herrasmiehsopimusten nojalla laadittavia ja toimitettavia tietoja ei enää koottaisi, koska tätä ei vaadittaisi lakisääteisesti. Tämä koskisi budjettirajoitteista johtuen myös vakiintuneita ympäristötilinpidon tilastoja.

Euroopan unionin tason politiikkaan kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

On olemassa yhä suurempi tarve kytkeä ympäristöä ja taloutta koskevat tiedot toisiinsa. Useissa EU:n toimintasuunnitelmissa ja strategioissa vaaditaan integroituja arviointeja. Ympäristöstrategiat voidaan arvioida ainoastaan, jos saatavilla on luotettavia tietoja. Nykyinen herrasmiehsopimukseen perustuva tilanne ei takaa riittävän laadukkaita, ajantasaisia ja kattavia tietoja, jotta tämä arviointi voitaisiin suorittaa asianmukaisesti.

Jos pitäydytään herrasmiehsopimuksessa, on olemassa vaara, että puuttuvat tiedot arvioidaan ja kerätään muualla tapauskohtaisesti aina, kun poliittiset tarpeet edellyttävät tietoa talouden ja ympäristön välisestä suhteesta. Nykyisten olosuhteiden vallitessa on siis vain vähäiset mahdollisuudet rakentaa tietopohja ja tuottaa riittävät tiedot politiikan tarpeisiin vastaamiseksi.

2.3.2. Vaihtoehto 2: Vahvistetaan oikeusperusta ympäristötilinpitoa koskevan tiedonkeruun tukemiseksi.

Kansalaisiin ja kotitalouksiin kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Suoria vaikutuksia tai seurauksia ei ole odotettavissa. Epäsuora vaikutus johtuu siitä, että päättäjillä on päätöstensä pohjana parempi tietopohja.

Yrityksiin kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Eteen saattaa tulla joitakin luottamuksellisiin tietoihin liittyviä tapauksia, jotka on käsiteltävä.

Ympäristötilinpidossa on lähinnä kyse olemassa olevan tiedon järjestämisestä uusiksi eikä uusien tilastojen keräämisestä yrityksiltä.

Tässä asetuksessa mainittujen kolmen moduulin eli ilmapäästötilien, ympäristöön liittyvien toimialakohtaisten verojen ja kansantalouden materiaalivirtatilien osalta tarvittavat tiedot kootaan jo vakiintuneiden raportointivelvoitteiden pohjalta. Esimerkiksi ilmapäästötiliensä käytetään hyväksi päästöinventaarioria varten (liitteessä I mainittujen UNFCCC- ja CLRTAP-sopimusten nojalla) tuotettuja tietoja. Ympäristöön liittyviä veroja koskevassa toisessa moduulissa tiedot saadaan verotilastojen ja julkisyhteisöjen rahoitustilastojen pohjalta sekä kansantalouden tilinpitoon sisältyvistä verotiedoista. Kansantalouden materiaalivirtatileihin tarvittavat tiedot saadaan maataloustilastoista, teollisuustuotantoa koskevistä tilastoista ja kauppatilastoista.

Näin ollen yrityksiin ei tämän asetuksen antamisen myötä pitäisi kohdistua uusia merkittäviä raportointivaatimuksia.

Jäsenvaltioihin kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Ympäristötilinpito ei yleensä edellytä uusien tietojen keruuta, vaan siinä luodaan uusia käyttökohteita kansantalouden tilinpidon tiedoille (esimerkiksi tarjonta- ja käyttötaulukot sekä panos-tuotostaulukot), ympäristötilastoille ja muille tilastojen aloille. Tarvittavia perustietoja ovat kansantalouden tilinpidon lisäksi ympäristö-, energia-, liikenne-, metsätalous- ja kalastusalojen tiedot, päästöinventaarit ja muut tilastot sekä muut ministeriöiden, erikoistuneiden laitosten ja ympäristövirastojen hallussa olevat tiedot.

Eurostatille vuonna 2007 toteutetun tutkimuksen ”Environmental Accounts – State of play of recent work” pohjalta saatujen vastausten perusteella useat Euroopan maat ovat ilmoittaneet, että ympäristötilinpitoa ei kehitetä eikä edes jatketa ilman eurooppalaista oikeusperustaa, joka tarjoaa laillisen oikeuden vaatia tämän vaatimuksen täyttämiseksi tarvittavia resursseja.

Euroopan unionin tason politiikkaan kohdistuvat vaikutukset ja seuraukset

Euroopan ympäristöpolitiikka ja sen teemakohtaiset strategiat voidaan arvioida kunnolla ainoastaan, jos saatavilla on luotettavia tietoja. Luonnonvarojen kestävää käyttöä koskevassa teemakohtaisessa strategiassa edellytetään selkeästi tietoja, joiden avulla voidaan kehittää talouskasvun ja luonnonvaroihin kohdistuvien paineiden välisen yhteyden purkamista kuvaavia indikaattoreita ja ympäristövaikutuksia koskevia indikaattoreita. Nämä indikaattorit perustuvat tietoihin, joita nykyisin kerätään herrasmiehsopimuksella. Jos ympäristötilit tuotettaisiin ja toimitettaisiin – niin kuin on vaadittu – yhtenäisesti ja säännöllisesti, tilastojen laatu paranisi. Tähän mennessä tiedoissa, joita on käytetty yhden rakenneindikaattorin ja kolmen kestävää kehitystä kuvaavan indikaattorin laadinnassa, ei ole käytetty maakohtaisesti ilmoitettuja tietoja, vaan ne on tuotettu kansainvälisistä tietokannoista (esimerkiksi FAOn ja YK:n tietokannoista). Vuoden 2009 indikaattoriraportissa on ensimmäistä kertaa käytetty maakohtaisesti raportoituja tietoja, jotka on toimitettu nykyisen vapaaehtoisen tiedonkeruusopimuksen nojalla.

Toisaalta muun EU:n politiikan (esimerkkeinä jätteen kierrätys ja jätteen syntymisen ehkäiseminen, ilmapäästöt ja ilmastonmuutos, kestävä kulutus ja tuotanto) seuranta kohentuisi huomattavasti, jos olisi olemassa korkealuokkaisia ympäristön ja talouden toisiinsa yhdistäviä tietoja. Nämä tiedot voidaan kerätä ympäristötilinpidon puitteissa, mutta tällöin on välttämätöntä, että jokainen maa osallistuu ja että yhteensovittaminen taataan täysin. Jos tälle tiedonkeruulle saadaan asianmukainen oikeusperusta, voidaan varmistaa näiden vaatimusten täyttyminen.

Lisäksi odotettavissa on hyötyjä, jotka saadaan EU:n laajuisesta tiedonkeruusta merkittävällä alalla, ympäristötilinpidon lisääntyneestä näkyvyydestä politiikan seurannan välineenä sekä mahdollisuudesta kytkeä toisiinsa ympäristöä ja taloutta koskevat tiedot, hyödyntää SNA:n/EKT:n käynnissä olevaa tarkistamista ja saada synergiaa tiedonkeruussa.

2.3.3. Tiivistelmä nykytilan säilyttämiseen liittyvistä riskeistä

Seuraavat riskit ovat mahdollisia, jos ei toteuteta vaihtoehtoa 2:

- Riski, että tietoja ei kerätä asianmukaisesti EU-tason estimaattien tuottamiseksi ja että käyttöön ei saada lopullista, täydellistä ympäristötilinpidon tietokokonaisuutta. Ympäristön ja talouden välisistä yhteyksistä ei näin ollen saada täydellistä tietoa.
- Riski, että analyysi tehdään muiden kuin virallisten tietojen pohjalta. Tähän sisältyy se riski, että muut toimijat estimoisivat ympäristön ja talouden välisiä yhteyksiä koskevat

tiedot – Eurostat ja Euroopan tilastojärjestelmään voivat toteuttaa tämän tehtävän järjestelmällisemmällä ja yhdenmukaistetummalla tavalla.

- Riski, että EU:ta ei tunnusteta ympäristötilinpidon alalla johtavaksi toimijaksi maailmanlaajuisesti. Vaarana on, että tähän asti toteutettu työ menee hukkaan ilman, että saadaan selkeää näkyvää hyötyä.

2.3.4. Suositeltava vaihtoehto

Valinta sen välillä, jatketaanko ympäristötilinpidon tietojen keruuta herrasmiessopimuksen turvin vai EU:n lainsäädännön pohjalta, kallistuu selkeästi jälkimmäisen vaihtoehdon suuntaan, koska sillä saadaan parhaat tulokset.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Tämän asetuksen tavoitteena on yhteisten puitteiden vahvistaminen Euroopan ympäristötilinpidon tietojen keruuta, laadintaa, toimittamista ja arviointia varten.

3.2. Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 338 artikla muodostaa Euroopan tilastojen oikeusperustan. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen unionin toiminnan kannalta tarpeellisten tilastojen tuottamisen edellyttämistä toimenpiteistä. Kyseisessä artiklassa asetetaan Euroopan tilastojen tuottamiseen liittyvät vaatimukset ja todetaan, että tilastojen laatimisessa on noudatettava puolueettomuutta, luotettavuutta, objektiivisuutta, tieteellistä riippumattomuutta, kustannustehokkuutta ja tilastosalaisuutta.

3.3. Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu EU:n yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän ehdotetun toimen tavoitetta eli Euroopan ympäristötilinpidon tietojen keruuta, laadintaa, toimittamista ja arviointia, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, unionin säädöksen perusteella, koska vain komissio pystyy koordinoimaan tilastotietojen tarvittavan yhdenmukaistamisen unionin tasolla, kun taas jäsenvaltiot voivat toteuttaa tietojen keruun ja vertailukelpoisten ympäristötilien laadinnan. Yhteisö voi näin ollen toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

3.4 Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa säädetään vain vähimmäisvaatimuksista asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi eikä ylitetä sitä, mikä on tämän vuoksi tarpeen. Asetuksessa ei määritellä täsmällisesti tiedonkeruumekanismia kunkin jäsenvaltion osalta

vaan määritellään pelkästään ne tiedot, jotka on toimitettava, jotta varmistetaan yhdenmukaistettu rakenne ja aikataulu.

Jäsenvaltiot eivät useimpien alojen osalta ole velvollisia tekemään mitään muutoksia ympäristötilien laadintaan; tiedoitan kootaan jo EU:n tasolla herrasmiessopimusten nojalla. Joillakin aloilla tutkimusten tietojen raportointiin saattaa tulla muutoksia, jotka saattavat vaikuttaa yrityksiin. Ympäristötilinpidossa on kuitenkin lähinnä kyse olemassa olevan tiedon järjestämisestä uusiksi eikä uusien tilastotietojen keräämisestä yrityksiltä. Ympäristötilinpito ei yleensä edellytä uusien tietojen keruuta, vaan siinä luodaan uusia käyttökohteita kansantalouden tilinpidon tiedoille (esimerkiksi tarjonta- ja käyttötaulukot sekä panos-tuotostaulukot), ympäristötilastoille ja muille tilastoaloille.

3.5. Säätelytavan valinta

Ehdotettu säätelytapa: asetus

Muut säädöstyypit eivät tule kyseeseen seuraavista syistä.

Asianmukaisen säädösväliseen valinta riippuu lainsäädännön tavoitteesta. Kun otetaan huomioon tiedon tarve Euroopan tasolla, Euroopan tilastoissa on ollut suuntauksena käyttää perussäädöksinä pikemmin asetuksia kuin direktiivejä. Asetus on parempi vaihtoehto, koska siinä säädetään sama lainsäädäntö koko EU:n laajuisesti ja varmistetaan sen tarkka ja kattava soveltaminen jäsenvaltioissa. Asetusta sovelletaan sellaisenaan, minkä vuoksi sitä ei tarvitse saattaa osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Direktiiveillä sitä vastoin pyritään yhdenmukaistamaan kansallisia lakeja, ja ne sitovat jäsenvaltioita tavoitteen osalta, mutta jäsenvaltiot voivat valita näiden tavoitteiden saavuttamiseksi käyttämänsä menetelmät ja muodon. Ne on lisäksi saatettava osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Asetuksen käyttö on linjassa muiden vuodesta 1997 lähtien annettujen tilastoalan säädösten kanssa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tiedon keruulla ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon

5. Lisätiedot

Ehdotettavassa säädöksessä on kyse Euroopan talousalueeseen liittyvästä asiasta. Sen vuoksi säädös olisi ulotettava koskemaan koko Euroopan talousaluetta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o./../..,

Euroopan ympäristötilinpidosta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa säädetään, että unioni pyrkii Euroopan kestäväan kehitykseen, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintavakaus, täystyöllisyys ja sosiaalinen edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen.
- (2) Kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa⁶ vahvistettiin, että ympäristön tilasta ja ympäristömuutoksen tärkeimmistä suuntauksista, paineista ja sitä ohjaavista tekijöistä tarvitaan luotettavaa tietoa, jotta voidaan kehittää tehokasta politiikkaa ja panna se täytäntöön sekä lisätä kansalaisten toimintamahdollisuuksia yleisesti.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston 11 päivänä joulukuuta 2007 yhteisön tilasto-ohjelmasta vuosiksi 2008–2012 tekemässä päätöksessä N:o 1578/2007/EY⁷ viitataan selkeästi siihen, että ympäristöalalla tarvitaan korkealuokkaisia tilastoja ja tilejä. Vuosiksi 2008–2012 suunniteltujen tärkeimpien aloitteiden yhteydessä todetaan lisäksi, että olisi tarpeen mukaan kehitettävä oikeusperustoja sellaisia ympäristötiedonkeruun keskeisiä alueita varten, jotka eivät kuulu nykyisten säädösten soveltamisalaan.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁷ EUVL L 344, 28.12.2007, s. 15.

- (4) BKT:stä ja muista indikaattoreista elokuussa 2009 annetussa komission tiedonannossa KOM(2009) 433 todetaan, että jo olemassa olevia indikaattoreita on täydennettävä tiedoilla, joissa yhdistetään ympäristöä koskevat ja sosiaaliset näkökohdat, jotta päätöksenteosta saadaan yhtenäisempää ja kattavampaa. Ympäristötilinpito tarjoaa tätä silmällä pitäen välineen, jonka avulla voidaan seurata talouden ympäristökuormitusta ja selvittää, miten sitä voitaisiin hillitä. Kun pidetään mielessä Lissabonin strategiaan ja erilaisiin tärkeisiin aloitteisiin sisältyvä kestävä kehityksen periaate ja pyrkimys vähähiiliseen talouteen, on entistä tärkeämpää kehittää yhtenäiset puitteet ympäristöä ja taloutta koskeville tiedoille.
- (5) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2223/96⁸ perustettu Euroopan kansantalouden tilinpitojärjestelmä, jäljempänä 'EKT-95', on yhdenmukainen Yhdistyneiden Kansakuntien tilastokomission helmikuussa 1993 hyväksymän kansantalouden tilinpitojärjestelmän (SNA) kanssa ja muodostaa EU:n taloustilastojen sekä useiden talousindikaattorien (BKT mukaan luettuna) laadinnassa tärkeimmän työvälineen. EKT-puitteita voidaan käyttää talouden eri näkökohtien analysoimiseen ja arvioimiseen (esimerkkeinä sen rakenne, yksittäiset osat, kehitys ajan mittaan), mutta joihinkin erityisiin tietotarpeisiin, esimerkiksi analysoitaessa ympäristön ja talouden välistä vuorovaikutusta, on parasta laatia erilliset satelliittitilit.
- (6) Eurooppa-neuvosto kehotti kesäkuussa 2006 antamissaan päätelmissä Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita laajentamaan kansantalouden tilinpidon kattamaan kestävä kehityksen tärkeimmät näkökohdat. Kansantalouden tilinpitoa olisi tämän vuoksi täydennettävä ympäristötilinpidolla, josta saatavat tiedot ovat täysin yhtenäisiä.
- (7) Satelliittitilien ansiosta kansantalouden tilinpidon analyysikapasiteettia voidaan joustavasti laajentaa valikoituihin yhteiskunnan kannalta ajankohtaisiin aiheisiin, kuten ihmisen toiminnasta aiheutuvaan ympäristökuormitukseen, rasittamatta keskusjärjestelmää liikaa tai aiheuttamatta sille häiriöitä.
- (8) Ympäristötilinpitojärjestelmä (SEEA), jonka ovat kehittäneet yhdessä YK, Euroopan komissio, Kansainvälinen valuuttarahasto, OECD ja Maailmanpankki, on SNA:n satelliittijärjestelmä. Se kokoaa yhteen talouteen ja ympäristöön liittyvää tietoa yhteisiin puitteisiin, jotta voidaan mitata ympäristön vaikutusta talouteen ja talouden vaikutusta ympäristöön. Se tarjoaa päättäjille indikaattoreita ja kuvailevia tilastoja tämän vuorovaikutuksen seuraamiseksi sekä tietokannan strategista suunnittelua ja politiikan analysointia varten, jotta voitaisiin löytää kestävämpiä kehitysratkaisuja.
- (9) SEEA keskittää ja integroi mahdollisimman pitkälti erilaiset ympäristötilien luokat. Yleisesti ottaen kaikki nämä luokat laajentavat SNA:n olemassa olevia kustannusten, pääoman muodostuksen ja pääomakannan käsitteitä täydentämällä niitä fyysisesti lisätiedoilla, jotta voidaan sisällyttää mukaan ympäristökustannukset ja luonnonvarojen käyttö tuotannossa, tai muuttamalla niitä sisällyttämällä mukaan nämä rahanmääräiset vaikutukset. Vaikka yleinen lähestymistapa on yhtenäinen, useat nykyisistä luokista poikkeavat toisistaan huomattavasti menetelmiltään ja käsiteltyjen ympäristönäkökohtien osalta.

⁸ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1.

- (10) Komissio esitteli ensimmäisen suunnitelmansa ”ekologisesta tilinpidosta” vuonna 1994.⁹ Komissio (Eurostat) ja jäsenvaltiot ovat sittemmin kehittäneet ja testanneet tilinpidon menetelmiä siinä määrin, että useat jäsenvaltiot toimittavat nykyisin säännöllisesti ensimmäiset osat ympäristötilinpidostaan. Yleisimpiä ovat fyysisiä ainesvirtoja koskeva tilinpito ilmapäästöistä (kasvihuonekaasut mukaan luettuina) sekä materiaalien käytöstä ja rahamääräinen tilinpito ympäristönsuojeluun liittyvistä menoista ja veroista.
- (11) Yksi yhteisön tilasto-ohjelman tavoitteista ohjelmakaudella 2008–2012 on toteuttaa aloitteita sopimusten korvaamiseksi Euroopan lainsäädännöllä tietyillä säännöllisesti tuotettavien Euroopan tilastojen aloilla, jotka ovat saavuttaneet riittävän maturiteetin.
- (12) Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 223/2009¹⁰ on luotu viitekehys Euroopan ympäristötilinpidolle. Siinä edellytetään erityisesti ammatillisen riippumattomuuden, puolueettomuuden, objektiivisuuden, luotettavuuden, tilastosalaisuuden ja kustannustehokkuuden periaatteiden noudattamista.
- (13) Koska eri ympäristötilit ovat kehitteillä ja eri vaiheessa, olisi otettava käyttöön riittävän joustavuuden tarjoava moduulirakenne.
- (14) Olisi luotava pilottitutkimusten ohjelma raportoinnin ja tietojen laadun parantamiseksi, menetelmien tehostamiseksi ja jatkokehityksen valmistelemiseksi.
- (15) Komission olisi voitava myöntää poikkeuksia jäsenvaltioille, jos niiden kansallisiin tilastojärjestelmiin edellytetään suuria mukautuksia.
- (16) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli yhteisten oikeudellisten puitteiden laatimista Euroopan ympäristötilinpidon tietojen keruuta, laadintaa, toimittamista ja arviointia varten, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (17) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹¹ mukaisesti.
- (18) Komissiolle olisi annettava valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä moduulien mukauttamiseksi ympäristön, talouden ja tekniikan kehitykseen sekä menetelmäohjeiden antamiseksi.
- (19) Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevää komiteaa on kuultu,

⁹ KOM(1994) 670.

¹⁰ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

¹¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan yhteiset puitteet Euroopan ympäristötilinpidon tietojen keruuta, laadintaa, toimittamista ja arviointia varten tavoitteena perustaa ympäristötilit EKT-95:n satelliittitileiksi tarjoamalla menetelmät, yhteiset standardit, määritelmät, luokitukset ja tilinpidon säännöt, joita on tarkoitus käyttää ympäristötilinpidon laadintaan.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *'ilmapäästöillä'* kaasumaisten tai hiukkasmuodossa olevien materiaalien fyysistä virtausta talousjärjestelmästä (tuotanto- tai kulutusprosesseista) ilmakehään, joka on osa ympäristöä;
- 2) *'ympäristöön liittyvällä verolla'* veroa, jonka verotusperuste on fyysinen määrä (tai tämän sijasta muu yksikkö) jotakin sellaista, jolla on todistetusti kielteistä vaikutusta ympäristöön; mukaan on sisällytettävä ainoastaan ne taloustoimet, jotka on kansantalouden tilinpidossa määritelty veroksi;
- 3) *'kansantalouden materiaaliveirtatileillä'* kaikkien kansantalouden käyttöön otettujen materiaalianosten, talouden materiaaliveirannon muutosten ja muihin talouksiin tai ympäristöön ohjattavien materiaali- ja palvelutuotosten yhtenäisiä koosteita.

3 artikla

Moduulit

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen yhteisten puitteiden mukaisesti laadittava ympäristötilinpito ryhmitellään seuraaviin moduuleihin:

- a) ilmapäästötilien moduuli, kuten liitteessä I esitetään;
- b) ympäristöön liittyviä veroja toimialoittain koskeva moduuli, kuten liitteessä II esitetään;
- c) kansantalouden materiaaliveirtatilejä koskeva moduuli, kuten liitteessä III esitetään.

2. Kunkin moduulin on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) tavoitteet, joita varten tilit laaditaan;
- b) tilien kattavuus;
- c) luettelo ominaispiirteistä, joista tiedot kootaan ja toimitetaan;
- d) tilien laadinnan ensimmäinen viitevuosi, taajuus ja toimittamisen määräajat;
- e) raportointitaulukot;

f) 8 artiklassa tarkoitettujen siirtymäkausien, joiden kuluessa komissio voi myöntää poikkeuksia, enimmäispituus.

3. Komissio antaa delegeoituja säädöksiä 9 artiklan mukaisesti moduulien mukauttamiseksi ympäristön, talouden ja tekniikan kehitykseen sekä menetelmäohjeiden antamiseksi.

4 artikla

Pilottitutkimukset

1. Komissio laatii ohjelman pilottitutkimuksista, joita jäsenvaltiot toteuttavat vapaaehtoiselta pohjalta raportoinnin ja tietojen laadun kehittämiseksi, pitkien aikasarjojen luomiseksi ja menetelmien kehittämiseksi.

2. Komissio arvioi ja julkaisee pilottitutkimusten tulokset ja ottaa huomioon hyödyt tietojen saatavuudesta suhteessa niiden keruukustannuksiin ja vastausrasitteeseen. Komissio antaa pilottitutkimusten johtopäätösten perusteella tarvittavat delegoidut säädökset 9 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Tiedonkeruu

1. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot, joita tarvitaan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen moduulien ominaispiirteiden havainnointiin.

2. Jäsenvaltioiden on hallinnon yksinkertaistamisen periaatetta soveltaen kerättävä tarpeelliset tiedot käyttämällä seuraavassa eriteltyjä eri lähteitä erilaisina yhdistelminä:

a) tutkimukset

b) tilastolliset estimointimenetelmät, kun joitakin ominaispiirretietoja ei ole havainnoitu kaikkien yksiköiden osalta

c) hallinnolliset lähteet.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle käytetyt menetelmät ja 2 kohdassa luetelluista lähteistä saatujen tietojen laatu ja toimitettava näitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot.

6 artikla

Toimittaminen komissiolle (Eurostatille)

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) liitteiden mukaiset tiedot, luottamukselliset tiedot mukaan luettuina, ilmoitetuissa määräajoissa.

2. Tiedot on toimitettava soveltuvassa teknisessä muodossa, joka vahvistetaan 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

7 artikla

Laadun arviointi

1. Toimitettaviin tietoihin sovelletaan tässä asetuksessa asetuksen (EY) N:o 223/2009 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja laatukriteerejä.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) raportti toimitettujen tietojen laadusta.
3. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja laatukriteerejä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tietoihin on 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen määriteltävä laaturaporteissa sovellettavat menettelyt ja raporttien rakenne ja taajuus.
4. Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tietojen laadun.

8 artikla

Poikkeukset

1. Komissio voi 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen myöntää jäsenvaltioille poikkeuksia liitteissä tarkoitettujen siirtymäkausien ajaksi, mikäli kansallisiin tilastojärjestelmiin on tehtävä merkittäviä mukautuksia.
2. Asianomaisen jäsenvaltion on tätä varten esitettävä komissiolle asianmukaisesti perusteltu pyyntö viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

9 artikla

Säädösvallan siirron toteuttaminen

1. Komissiolle myönnetään toistaiseksi valta antaa 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
2. Heti annettuaan delegoidun säädöksen komissio ilmoittaa siitä samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Valta antaa delegoituja säädöksiä myönnetään komissiolle 10 ja 11 artiklassa vahvistettavin edellytyksin.

10 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.
2. Toimielin, joka on käynnistänyt sisäisen menettelyn päättääkseen säädösvallan siirron peruuttamisesta, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle viimeistään kuukautta ennen lopullisen päätöksen tekemistä ja selvittää samalla, mitä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee ja mihin peruuttaminen perustuu.
3. Peruuttamispäätös lopettaa kyseisessä päätöksessä määritellyn säädösvallan siirron. Se tulee voimaan välittömästi tai siinä määriteltynä myöhempanä ajankohtana. Se ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Tätä ajanjaksoa voidaan Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta pidentää yhdellä kuukaudella.
2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseistä päivää ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä, delegoitu säädös tulee voimaan sinä päivänä, joka mainitaan sen säännöksissä.
3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, säädös ei tule voimaan. Se toimitellaan, joka vastustaa delegoitua säädöstä, esittää perusteet säädöksen vastustamiselle.

12 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevä komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Kyseisen päätöksen 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

ILMAPÄÄSTÖTILIEIEN MODUULI

1 JAKSO

Tavoitteet

Ilmapäästötilinpidossa kirjataan ja esitetään ilmapäästöjä koskevat tiedot kansantalouden tilinpidon mukaisella tavalla. Siinä kirjataan kansantalouksien päästöt ilmaan jaoteltuina EKT-95:n mukaisen päästöjä aiheuttavan taloudellisen toiminnan mukaan. Taloudelliseen toimintaan kuuluvat toimialojen tuotantotoimet sekä yksityisten kotitalouksien toimet.

Tässä liitteessä määritellään ne tiedot, jotka jäsenvaltioiden on kerättävä, laadittava, toimitettava ja arvioitava ilmapäästötilinpitoa varten. Näitä tietoja muokataan siten, että toimialojen ja kotitalouksien suorat päästöt yhdistetään talouden tuotanto- ja kulutustoimintaan. Tämän asetuksen nojalla ilmoitettavat suoria päästöjä koskevat tiedot yhdistetään talouden panos-tuotostaulukoihin, tarjonta- ja käyttötaulukoihin ja kotitalouksien kulutusta koskeviin tietoihin, jotka jo ilmoitetaan komissiolle (Eurostatille) EKT-95:teen liittyvän raportoinnin osana.

2 JAKSO

Kattavuus

Ilmapäästötilinpitoon pätevät samat järjestelmäraajat kuin EKT-95:hen, ja sekin perustuu kotipaikkaperiaatteeseen.

EKT-95:n mukaan kotipaikan käsite perustuu seuraavaan periaatteeseen: talousyksikön katsotaan olevan kotimainen jossain maassa silloin, kun sillä on taloudellisen mielenkiinnon keskus tuon maan alueella – so. kun se osallistuu pitemmän ajanjakson (yhden vuoden tai kauemmin) tämän alueen taloudelliseen toimintaan.

Ilmapäästötilinpidossa kirjataan kaikista kotimaisten yksikköjen toimista aiheutuvat päästöt riippumatta siitä, missä nämä päästöt maantieteellisesti tapahtuvat.

Ilmapäästötilinpidossa kirjataan kaasumaisten ja hiukkasmuodossa olevien materiaalien jäännösten virtaukset kansantaloudesta ilmakehään. Tässä asetuksessa *'ilmakehällä'* tarkoitetaan ympäristön osatekijää. Järjestelmän rajat liittyvät kansantalouden (osa talousjärjestelmää) ja ilmakehän (osa ympäristöjärjestelmää) raja-alueeseen. Tämän järjestelmärajan ylittyään ilmaan päässeet aineet eivät enää ole ihmisen valvonnassa, ja niistä tulee osa luonnonmateriaalien kiertoa ja ne saattavat aiheuttaa vakavia ympäristövaikutuksia.

3 JAKSO

Ominaispiirteiden luettelo

Jäsenvaltioiden on tuotettava tilastot seuraavien ilmansaasteiden päästöistä:

Tunnus	Ilmapäästön nimi	Ilmapäästön symboli	Raportointiyksikkö
--------	------------------	---------------------	--------------------

	Hiilidioksidi ilman biomassan päästöjä	CO ₂	1 000 tonnia (Gg)
	Hiilidioksidi biomassasta	Biomassan CO ₂	1 000 tonnia (Gg)
	Dityppioksidi	N ₂ O	tonnia (Mg)
	Metaani	CH ₄	tonnia (Mg)
	Perfluorihilivedyt	PFC-yhdisteet	tonnia (Mg) hiilidioksidiekvivalentteina
	Fluorihilivedyt	HFC-yhdisteet	tonnia (Mg) hiilidioksidiekvivalentteina
	Rikkiheksafluoridi	SF ₆	tonnia (Mg) hiilidioksidiekvivalentteina
	Typen oksidit	NO _x	tonnia (Mg) typpidioksidiekvivalentteina
	Muut haihtuvat orgaaniset yhdisteet kuin metaani	NMVOC-yhdisteet	tonnia (Mg)
	Hiilimonoksidi	CO	tonnia (Mg)
	Hiukkaset, < 10 µ	PM ₁₀	tonnia (Mg)
	Hiukkaset, < 2,5 µ	PM _{2,5}	tonnia (Mg)
	Rikkidioksidi	SO ₂	tonnia (Mg)
	Ammoniakki	NH ₃	tonnia (Mg)

Kaikki tiedot on ilmoitettava yhden desimaalin tarkkuudella.

4 JAKSO

Ensimmäinen viitevuosi, taajuus ja toimittamisen määräajat

1. Tilastot on laadittava ja toimitettava vuosittain.
2. Tilastot on toimitettava 21 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.
3. Ensimmäinen viitevuosi on se vuosi, jona asetus tulee voimaan.
4. Tietoja ensimmäisen kerran toimittaessaan jäsenvaltioiden on sisällytettävä ensimmäiseen viitevuoteen myös vuoden 2008 tiedot.
5. Toimittaessaan aina myöhemmin tietoja komissiolle jäsenvaltioiden on annettava vuosien n-4, n-3, n-2, n-1 ja n vuotuiset tiedot (n on viitevuosi).

5 JAKSO

Raportointitaulukot

1. Kunkin 3 jaksossa tarkoitetun ominaispiirteen osalta on tuotettava tiedot EKT-95:n kanssa täysin yhteensopivan hierarkkisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2:n mukaan (kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon aggregointitaso A*64). Tiedot on lisäksi tuotettava seuraavista:

- Kotitalouksien ilmapäästöt;
- Yhdistävät erät. Yhdistävillä erillä tarkoitetaan sellaisia raportoitavia eriä, joilla selkeästi sovitetaan yhteen tämän asetuksen nojalla ilmoitettavan ilmapäästötilinpidon ja virallisissa kansallisissa päästöinventaarioissa ilmoitettujen tietojen väliset erot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu hierarkkinen luokitus on seuraava:

Ilmapäästöt toimialoittain — NACE Rev. 2 (A*64)

Kotitalouksien ilmapäästöt

- Liikenne
- Lämmitys ja jäähdytys
- Muut

Yhdistävät erät

NAMEA:n ilmapäästöt yhteensä (teollisuus + kotitaloudet)

Miinus kotimaiset yksiköt ulkomailla

miinus ulkomailla toimivat kotimaiset kalastusalukset

miinus maaliikenne

miinus vesiliikenne

miinus lentoliikenne

Plus ulkomaiset yksiköt maan alueella

plus maaliikenne

plus vesiliikenne

plus lentoliikenne

(plus tai miinus) Muut oikaisut ja tilastolliset erot

= **Epäpuhtauden X kaikki päästöt siten kuin ne on ilmoitettu UNFCCC:lle¹²/CLRTAP:lle¹³**

6 JAKSO

Siirtymäkausien enimmäispituus

Siirtymäkautta ei voida myöntää.

¹² Ilmastonmuutosta koskeva YK:n puitesopimus (United Nations Framework Convention on Climate Change).

¹³ Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskeva yleissopimus (Convention on Long-Range Transboundary Air Pollution).

LIITE II

YMPÄRISTÖÖN LIITTYVIÄ VEROJA TOIMIALOITTAIN KOSKEVA MODUULI

1 JAKSO

Tavoitteet

Ympäristöön liittyvissä verotuloissa kirjataan ja esitetään ympäristöön liittyviä veroja koskevat tiedot kansantalouden tilinpidon mukaisella tavalla. Näihin tileihin kirjataan kansantalouksien ympäristöön liittyvät verotulot jaoteltuina EKT-95:n mukaisen taloudellisen toiminnan mukaan. Taloudelliseen toimintaan kuuluvat toimialojen tuotantotoimet sekä yksityisten kotitalouksien toimet.

Tässä liitteessä määritellään ne tiedot, jotka jäsenvaltioiden on kerättävä, laadittava, toimitettava ja arvioitava toimialakohtaisia ympäristöön liittyviä verotuloja varten.

Ympäristöön liittyviä veroja koskevissa tilastoissa voidaan hyödyntää verotilastoja ja julkisyhteisöjen rahoitustilastoja suoraan, mutta olisi hyödyllistä käyttää kansantalouden tilinpidosta saatavia verotietoja, jos tämä vain on mahdollista.

Ympäristöön liittyviä veroja koskevat tilastot perustuvat määriin, joista on todisteena arvioinnit ja ilmoitukset tai ajoituskorjatut kassakuitit, sillä tavoitteena on varmistaa yhdenmukaisuus kansantalouden tilinpidon kanssa ja parantaa kansainvälistä vertailtavuutta.

Kansantalouden tilinpitoon sisältyy lisäksi tietoa siitä, mitkä toimialat ja sektorit maksavat veroja. Kansantalouden tilinpidosta saatavia verotietoja löytyy julkistalouden yhteisötileistä, tarjonta- ja käyttötaulukkoista ja tulonmuodostustileistä.

2 JAKSO

Kattavuus

Ympäristöön liittyviin veroihin pätevät samat järjestelmärajat kuin EKT-95:hen, ja ne koostuvat pakollisista, vastikkeettomista, joko rahamääräisistä tai luontoismuotoisista maksuista, joita julkisyhteisöt tai Euroopan unionin toimielimet perivät.

Ympäristöön liittyvät verot sisältyvät seuraaviin EKT-95:n pääryhmiin:

- Tuotannon ja tuonnin verot (D.2),
- Tulo-, varallisuus- ym. juoksevat verot (D.5),
- Pääomaverot (D.91).

3 JAKSO

Ominaispiirteiden luettelo

Jäsenvaltioiden on tuotettava tilastot ympäristöön liittyvistä veroista seuraavien ominaispiirteiden mukaisesti:

- (1) Energiaverot,
- (2) Liikenneverot,
- (3) Päästöverot,
- (4) Luonnonvaroja koskevat verot.

Kaikki tiedot on ilmoitettava miljoonina kansallisessa valuutassa.

4 JAKSO

Ensimmäinen viitevuosi, taajuus ja toimittamisen määräajat

1. Tilastot on laadittava ja toimitettava vuosittain.
2. Tilastot on toimitettava 21 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.
3. Ensimmäinen viitevuosi on se vuosi, jona asetus tulee voimaan.
4. Tietoja ensimmäisen kerran toimittaessaan jäsenvaltioiden on sisällytettävä ensimmäiseen viitevuoteen myös vuoden 2008 tiedot.
5. Toimittaessaan aina myöhemmin tietoja komissiolle jäsenvaltioiden on annettava vuosien n-4, n-3, n-2, n-1 ja n vuotuiset tiedot (n on viitevuosi).

5 JAKSO

Raportointitaulukot

Kutakin 3 jaksossa tarkoitettua ominaispiirrettä vastaavat tiedot tuotetaan veroja maksavien institutionaalisten sektorien osalta.

Julkisyhteisöjen ja yritysten sektorien osalta edellytetty jaottelu on EKT-95:n kanssa täysin yhteensopivan hierarkkisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2:n mukainen (kansantalouden tilinpidon ja aluetilinpidon aggregointitaso A*64). Lisäksi 3 jaksossa tarkoitettujen ominaispiirteiden 1 ja 2 osalta on tuotettava tiedot seuraavien osalta:

- Kotitaloudet,
- Ulkomaiset yksiköt,
- Ei eritelty.

6 JAKSO

Siirtymäkausien enimmäispituus

Siirtymäkautta ei voida myöntää.

LIITE III

KANSANTALouden MATERIAALIVIRTATILEJÄ KOSKEVA MODUULI

1 JAKSO

Tavoitteet

Kansantalouden materiaalivirtatilit kattavat kaikki kiinteät, kaasumaiset ja nestemäiset materiaalit, ilman ja veden virtoja lukuun ottamatta, jotka mitataan massayksikköinä vuotta kohden. Kansantalouden tilinpitojärjestelmän tavoin kansantalouden materiaalivirtatileillä on kaksi tärkeää päämäärää. Yksityiskohtaisista materiaalivirroista saadaan runsas empiirinen tietokanta lukuisia analyyttisiä tutkimuksia varten. Lisäksi niitä käytetään laadittaessa erilaisia kansantalouden materiaalivirtojen indikaattoreita kansantaloutta varten.

Tässä liitteessä määritellään ne tiedot, jotka jäsenvaltioiden on kerättävä, laadittava, toimitettava ja arvioitava kansantalouden materiaalivirtatilejä varten.

2 JAKSO

Kattavuus

Varantojen ja virtojen välinen erottelu on materiaalivirtajärjestelmän peruseriaate. Yleensä virta on muuttuja, joka mittaa määrää ajanjaksoa kohden, kun taas varanto on muuttuja, joka mittaa määrää tietyssä ajankohtana. Kansantalouden materiaalivirtatilitilinpito on virtakäsite. Siinä mitataan materiaalien panokset, tuotokset ja varantojen muutokset taloudessa massayksikköinä vuotta kohden.

Kansantalouden materiaalivirtatilit ovat yhdenmukaiset kansantalouden tilinpitojärjestelmän (EKT-95) periaatteiden, kuten kotipaikkaperiaatteen, kanssa. Niissä tehdään selkoa kaikkien kansantalouden kotimaisten yksiköiden toimintaan liittyvistä materiaalivirroista näiden maantieteellisestä sijainnista riippumatta. Kansantalouden materiaalivirtatileissä tärkeitä ovat kahdentyyppiset materiaalivirrat järjestelmän rajojen yli:

1. Materiaalivirrat kansantalouden ja sen luonnonympäristön välillä. Tähän luetaan materiaalien talteenotto (raaka-, lähtö- tai luonnonaineet) luonnosta ja materiaalien (joita kutsutaan usein jäämiksi) vapautuminen luontoon.

2. Materiaalivirrat kansantalouden ja muun maailmantalouden välillä. Tämä kattaa tuonnin ja viennin.

Ainoastaan ne virrat, jotka ylittävät nämä järjestelmän rajat, sisällytetään kansantalouden materiaalivirtatileihin. Talouden sisäisiä virtoja ei esitetä kansantalouden materiaalivirtatileissä. Tämä tarkoittaa sitä, että kansantaloutta käsitellään kansantalouden materiaalivirtatileissä mustana laatikkona, ja esimerkiksi toimialojen välisiä tuotteiden toimituksia ei kuvata. Huomiotta jätetään samaten luonnon sisäiset virrat luonnonympäristöön, sen sisällä ja siitä pois.

Kotimainen otto kattaa sen määrän kiinteitä, nestemäisiä ja kaasumaisia materiaaleja (ilmaa ja vettä lukuun ottamatta), jotka vuosittain otetaan talteen luonnonympäristöstä käytettäväksi taloudessa panoksina.

Fyysinen tuonti ja fyysinen vienti kattaa kaikki tuodut tai viedyt hyödykkeet massayksikköinä. Kaupankäynnin kohteena olevat hyödykkeet kattavat kaikissa jalostusvaiheissa olevat tavarat jalostamattomista tuotteista valmiisiin tuotteisiin.

3 JAKSO

Ominaispiirteiden luettelo

Jäsenvaltioiden on laadittava tilastoja 5 jaksossa luetelluista ominaispiirteistä.

4 JAKSO

Ensimmäinen viitevuosi, taajuus ja toimittamisen määräajat

1. Tilastot on laadittava ja toimitettava vuosittain.
2. Tilastot on toimitettava 24 kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä.
3. Ensimmäinen viitevuosi on se vuosi, jona asetus tulee voimaan.
4. Tietoja ensimmäisen kerran toimittaessaan jäsenvaltioiden on sisällytettävä ensimmäiseen viitevuoteen myös vuoden 2008 tiedot.
5. Toimittaessaan aina myöhemmin tietoja komissiolle jäsenvaltioiden on annettava vuosien n-4, n-3, n-2, n-1 ja n vuotuiset tiedot (n on viitevuosi).

5 JAKSO

Raportointitaulukot

Seuraavissa taulukoissa luetelluista ominaispiirteistä on tuotettava tiedot massayksikköinä.

Taulukko A – kotimainen otto

1 Biomassa

1.1 Viljelykasvit (rehukasveja lukuun ottamatta)

1.1.1 Viljakasvit

1.1.2 Juuret, mukulat

1.1.3 Sokerikasvit

1.1.4 Palkokasvit

1.1.5 Pähkinät

1.1.6 Öljykasvit

1.1.7 Vihannekset

1.1.8 Hedelmät

1.1.9 Kuidut

1.1.10 Muut viljelykasvit, muualle luokittelemattomat

1.2 Viljelykasvien tähteet (käytetyt), rehukasvit ja laidunmaasta saatu biomassassa

1.2.1 Viljelykasvien tähteet (käytetyt)

1.2.1.1 Olki

1.2.1.2 Muut viljelykasvien tähteet (sokeri- ja rehujuurikkaan lehdet, muut)

1.2.2 Rehukasvit ja laidunmaasta saatu biomassassa

1.2.2.1 Rehukasvit (mukaan luettuna laidunmaasta saatu biomassassa)

1.2.2.2 Laidunmaasta saatu biomassassa

1.3 Puu (*)

1.3.1 Puutavara (teollinen raakapuu)

1.3.2 Polttopuu ja muu talteenotto

1.4 Luonnonvaraisten kalojen pyynti, vesikasvit/-eläimet, metsästys ja keräily

1.4.1 Luonnonvaraisten kalojen pyynti

1.4.2 Kaikki muut vesieläimet ja -kasvit

1.4.3 Metsästys ja keräily

2 Metallimalmit (raakamalmit)

2.1 Rauta

2.2 Ei-rautametalli

2.2.1 Kupari (**)

2.2.2 Nikkeli (**)

2.2.3 Lyijy (**)

2.2.4 Sinkki (**)

2.2.5 Tina (**)

2.2.6 Kulta, hopea, platina ja muut jalometallit

2.2.7 Bauksiitti ja muu alumiini

2.2.8 Uraani ja torium

2.2.9 Muut, muualle luokittelemattomat

3 Ei-metalliset mineraalit

3.1 Marmori, graniitti, hiekkakivi, porfyry, basaltti, muut koriste- tai rakennuskivet (liuskekiveä lukuun ottamatta)

3.2 Liitu ja dolomiitti

3.3 Liuskekivi

3.4 Kemialliset ja lannoitemineraalit

3.5 Suola

3.6 Kalkkikivi ja kipsi

3.7 Savi ja kaoliini

3.8 Hiekka ja sora

3.9 Muut, muualle luokittelemattomat

3.10 Kaivetut maamateriaalit (mukaan luettuna maaperä) ainoastaan, jos käytettyjä (***)

4 Fossiiliset energiamateriaalit

4.1 Hiili ja muut kiinteät energiamateriaalit

4.1.1 Ligniitti (ruskohiili)

4.1.2 Kivihilli

4.1.3 Öljyliuske ja bitumipitoinen hiekka

4.1.4 Turve

4.2 Nestemäiset ja kaasumaiset energiamateriaalit

4.2.1 Raakaöljy, maakaasukondensaatti

4.2.2 Maakaasu

(*) Lisäksi puutavaravaranon nettolisäyksen vapaaehtoinen raportointi.

(**) Lisäksi metallipitoisuuden vapaaehtoinen raportointi.

(***) Vapaaehtoinen raportointi.

Taulukot B (Tuonti – Koko kauppa), C (Tuonti – EU:n ulkopuolinen kauppa), D (Vienti – Koko kauppa), E (Vienti – EU:n ulkopuolinen kauppa)

1 Biomassa ja biomassatuotteet

1.1 Viljelykasvit, raa'at ja käsitellyt

1.1.1 Viljakasvit, raa'at ja käsitellyt

1.1.2 Juuret ja mukulat, raa'at ja käsitellyt

1.1.3 Sokerikasvit, raa'at ja käsitellyt

1.1.4 Palkokasvit, raa'at ja käsitellyt

1.1.5 Pähkinät, raa'at ja käsitellyt

1.1.6 Öljykasvit, raa'at ja käsitellyt

1.1.7 Vihannekset, raa'at ja käsitellyt

1.1.8 Hedelmät, raa'at ja käsitellyt

1.1.9 Kuidut, raa'at ja käsitellyt

1.1.10 Muut viljelykasvit, raa'at ja käsitellyt

1.2 Viljelykasvien tähteet, rehukasvit ja laidunmaasta saatu biomassa

1.2.1 Viljelykasvien tähteet (käytetyt), raa'at ja käsitellyt

1.2.1.1 Olki

1.2.2 Muut viljelykasvien tähteet

1.2.2 Rehukasvit ja laidunmaasta saatu biomassa

1.2.2.1 Rehukasvit

1.3 Puu ja puutuotteet

1.3.1 Puutavara, raaka ja käsitelty

1.3.2 Polttopuu ja muu talteenotto, raaka ja käsitelty

1.4 Kalan pyynti ja muut vesieläimet ja -kasvit, raa'at ja käsitellyt

1.4.1 Kalojen pyynti

1.4.2 Kaikki muut vesieläimet ja -kasvit

1.5 Muut elävät eläimet kuin 1.4 kohdassa mainitut sekä eläintuotteet

1.5.1 Muut elävät eläimet kuin 1.4 kohdassa mainitut

1.5.2 Liha ja lihavalmisteet

1.5.3 Meijerituotteet, lintujen munat ja hunaja

1.5.4 Muut eläimistä saatavat tuotteet (eläinkuidut, eläinten nahat, turkikset, nahka jne.)

1.6 Lähinnä biomassasta saatavat tuotteet

2 Metallimalmit ja -rikasteet, raa'at ja käsitellyt

2.1 Rautamalmit ja -rikasteet, rauta ja teräs, raa'at ja käsitellyt

2.2 Ei-rautametallimalmit ja -rikasteet, raa'at ja käsitellyt

2.2.1 Kupari

2.2.2 Nikkeli

2.2.3 Lyijy

2.2.4 Sinkki

2.2.5 Tina

2.2.6 Kulta, hopea, platina ja muut jalometallit

2.2.7 Bauksiitti ja muu alumiini

2.2.8 Uraani ja torium

2.2.9 Muut, muualle luokittelemattomat

2.3 Lähinnä metalleista saatavat tuotteet

3 Ei-metalliset mineraalit, raa'at ja käsitellyt

3.1 Marmori, graniitti, hiekkakivi, porfyri, basaltti, muut koriste- tai rakennuskivet (liuskekiveä lukuun ottamatta)

3.2 Liitu ja dolomiitti

3.3 Liuskekivi

3.4 Kemialliset ja lannoitemineraalit

3.5 Suola

3.6 Kalkkikivi ja kipsi

3.7 Savi ja kaoliini

3.8 Hiekka ja sora

3.9 Muut, muualle luokittelemattomat

3.10 Kaivetut maamateriaalit (mukaan luettuna maaperä) ainoastaan, jos käytettyjä (*)

3.11 Lähinnä ei-metallisista mineraaleista saatavat tuotteet

4 Fossiiliset energiamateriaalit, raa'at ja käsitellyt

4.1 Hiili ja muut kiinteät energiatuotteet, raa'at ja käsitellyt

4.1.1 Ligniitti (ruskahiili)

4.1.2 Kivihilli

4.1.3 Öljyliuske ja bitumipitoinen hiekka

4.1.4 Turve

4.2 Nestemäiset ja kaasumaiset energiatuotteet, raa'at ja käsitellyt

4.2.1 Raakaöljy, maakaasukondensaatti

4.2.2 Maakaasu

4.3 Lähinnä fossiilisen energian tuotteista saatavat tuotteet

5 Muut tuotteet

6 Jätteen tuonti (Taulukot B ja C)/vientä (Taulukot D ja E) lopullista käsittelyä ja loppusijoitusta varten

(*) Vapaaehtoinen raportointi.

Taulukoihin B ja D sisällytetään kotipaikkaperiaatteen osalta seuraavat oikaisut:

Kotimaisten yksiköiden ulkomailla säilömä polttoaine (lisäys tuontiin taulukossa B) ja ulkomaisten yksiköiden maan alueella säilömä polttoaine (lisäys vientiin taulukossa D)

1 Polttoaine maaliikennettä varten

2 Polttoaine vesiliikennettä varten

3 Polttoaine ilmaliikennettä varten

6 JAKSO

Siirtymäkausien enimmäispituus

Tämän liitteen säännösten täytäntöönpanossa siirtymäkauden enimmäispituus on kaksi vuotta ensimmäisen viitevuoden jälkeen.